

ΠΩΓΩΝΗΣΙΑ

ΘΕΜΑΤΑ ΑΚΡΙΤΙΚΗΣ ΚΑΙ ΣΚΛΑΒΩΜΕΝΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

Έτος Γ'

Άριθ. Φύλλου 28

Μάρτιος

1977

ΓΡΑΦΕΙΑ:

Βερανζέρου 18

ΑΘΗΝΑΙ 102

Τηλ. 5234.602

ΑΘΑΝΑΤΕ ΕΛΛΗΝΑ

Ειδικά έμάς τους 'Ηπειρώτες, έτουτο τὸ δίμηνο, φεβρουάριος — Μάρτιος, μὰς συγκλονίζει ιδιαίτερα. 'Ο πρῶτος μὲ τὸ γεγονός τῆς ἀπελευθερώσεως τῆς περιοχῆς μὰς ἀπὸ τοὺς Τούρκους τὸ 1913 κί ὁ δεύτερος μὲ τὸ γεγονός τῆς 'Ελληνικῆς 'Επαναστάσεως τοῦ 1821. Δυὸ γεγονότα, μὰζι μὲ τὰ τόσα ἄλλα τῆς 'Ιστορίας τοῦ 'Ελληνικοῦ 'Εθνους, πού μὰς δίνουν καθαρὰ τὴν εἰκόνα τῆς μεγαλῶνῆς τῆς 'Ελληνικῆς ψυχῆς. Γεγονότα πού ἔχουν τὴ σφραγίδα τῆς θυσίας καὶ αὐταπαρνήσεως τοῦ 'Ελλήνα στίς μεγάλες στιγμές τῆς 'Ι-

στορίας του. Τότε, δηλαδή, ἀκριβῶς πρὶ πρόκειται γιὰ τὴν ἀνεξαρτησία του, γιὰ τὴν ἐλευθερία του, γιὰ τὴν τιμὴ του, γιὰ τὴν Πατρίδα του.

'Αθάνατε 'Ελληνα! Τοῦτες τίς στιγμές σου, ἄς ἀναλογισθοῦν ἐκεῖνοι πού νομίζουν ὅτι μπορεῖ νὰ «παίξουν» μὲ σένα. Αὐτὲς τίς θυσίες σου, ἄς προσμετρήσουν ἐκεῖνοι πού θέλουν νὰ νομίζουν ὅτι μποροῦν νὰ ἐκμεταλλεῖτο τὴν προσπάθεια τοῦ χαρακτῆρα σου καὶ τὴν ἀντιιμπεριαλιστική σου θέση. Καὶ τότε ἄς ἀποφασίσουν. Μάρτυς Σου ὁ Θεός, 'Αθάνατε 'Ελληνα!

Μὲ τὰ νέα μέτρα

ΝΑ ΛΥΘΗ ΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΩΝ ΓΙΑΤΡΩΝ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ

Θεωροῦμε σκόπιμο γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ νὰ ἐπανέλθουμε στὸ πρόβλημα αὐτὸ πὸν «καίει» καὶ πὸν τελικὰ φαίνεται, δὲν βρίσκει, (οὐτε καὶ θὰ βρῇ;) τὴ λύση πὸν τοῦ ταλαιφάρει. Μιλᾶμε καὶ πάλι γιὰ τὸ πρόβλημα τοῦ γιατροῦ στὰ χωριά μας.

Αφορμὴ μὰς δίνεται ἀπὸ τὴν τελευταία κυβερνητικὴ ἀνακοίνωση, ὅτι θὰ δημιουργηθοῦν διακόνια 'Αγροτικὰ 'Ιατρεῖα γιὰ τὴν κάλυψη τῶν ἀναγκῶν τῆς υπαίθρου.

'Ας δοῦμε ὅμως, σὲ γενικὲς γραμμὲς βέβαια, πόσο προστατεύονται ἡ ὑγεία τῶν ἀγροτῶν μὰς μὲ τὴν ὑπαρξὴ ἀγροτικοῦ γιατροῦ καὶ ἂν ἡ καθιέρωση αὐτοῦ τοῦ

μέτρου, τῆς υπάρξεως δηλαδὴ τοῦ 'Αγροτικοῦ 'Ιατρείου, ἀπέδωσε στὸ βαθμὸ πὸν ἤθελαν οἱ ἐμπνευστές του.

'Απὸ τὴν προσωπικὴ μὰς ἐμπειρία

Τί νὰ τὸ κάνεις τὸ 'Αγροτικὸ 'Ιατεῖο στὸ χωριό, διὰν δὲν εἶναι κατάλληλα ἐξοπλισμένο, διὰν δὲν ὑπάρχουν σ' αὐτὸ τὰ βασικὰ ὄργανα ἢ κί ἂν ὑπάρχουν εἶναι,

μὰς πὸν διαθέτει εἶναι ἐλάχιστα, διὰν ἡ ἐτήσια φαρμακευτικὴ δαπάνη γιὰ τὸν ἀσφαλισμένο ἀγρότη εἶναι μηδαμινὴ, διὰν δὲν ὑπάρχει τὸ κατάλληλο προσωπικὸ; 'Αναφερόμενοι εἰδικὰ στὸ ἱατρικὸ προσωπικὸ καὶ μὲ τὴ σκέψη ὅτι πρέπει κάποτε ὁ θεσμὸς τοῦ 'Αγροτικοῦ γιατροῦ νὰ ἀποδώσει στὸν βαθμὸ πὸν χρειάζεται ὁ ἀγρότης μὰς, γιὰ τὸν ὁποῖο ἄλλωστε δημιουργήθηκε, νομίζουμε ὅτι σωστὸ εἶναι ἂν:

— Δοθοῦν μισθοὶ καὶ ἐπιδόματα, πὸν ὅχι μόνο θὰ ἱκανοποιῶν τὸν ἐπιστήμονα, ἀλλὰ θὰ ἀποτελέσουν καὶ τὸν κατάλληλο «φαγνῆτη», ὥστε ἡ προσφορά νὰ ὑπερκαλύπτει τὴ ζήτηση.

— Κατοχυρωθῶν ἐπαγγελματικὰ καὶ ἀντιμετωπιθῶν ὡς ἐργαζόμενος ἐπὶ 24ώρου βάσεως.

— Μετεκπαιδεύονται τακτικὰ καὶ ἐνημερώνονται σὲ τὴν ἐξέλιξη τῆς ἐπιστήμης τους.

Παράλληλα πρὸς αὐτὰ, πρέπει νὰ αὐξηθοῦν οἱ σχετικὲς πιστώσεις γιὰ τὴν ὑγεία καὶ περίθαλψη τῆς ὑγείας τοῦ ἀγρότη μὰς. Νὰ (ΣΥΝΕΧΕΙΑ σὲ τὴν σελ. 2)



'Ιατεῖο ἔχομε. Γιατρὸ δὲν ἔχομε καὶ φάρμακα.

κί ἀπ' ὅ,τι διαθέσαμε σὲ δημοσιογραφικὲς ἐρευνες πάνω στὸ θέμα αὐτό, ἀλλὰ κί ἀπὸ τὴν καταγγελία πὸν ἔκανε πρὸ καιροῦ ὑπὸ μορφὴν συνεντεύξεως Τύπου, ἡ 'Ενωσὴ 'Αγροτικῶν 'Ιατρῶν, διαπιστώνουμε ὅτι ἡ προστασία τῆς ὑγείας τῶν ἀγροτῶν εἶναι σὲ καμὴλὰ ἐπίπεδα καὶ τοῦτο γιὰ ἔρχεται ὡς συνέπεια τῆς κάθε ἄλλο παρὰ σωστῆς ἐφαρμογῆς τοῦ θεσμοῦ τῶν 'Αγροτικῶν 'Ιατρείων, τὰ ὁποῖα μὲ τὴν σειρά τους καὶ σὲ μεγαλύτερο ποσοστὸ ἔχουν τὸ ὄνομα χωρὶς νάχουν τὴ χάρη.

στὶς πὸν πολλὲς περιπτώσεις, παλὰ καὶ ἄχρηστα; 'Όταν τὰ φάρ-

Μὲ κοσμοπλημμύρα

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΗ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΙΩΤΩΝ

'Αποφασίστηκε χωρὶς πολλὰ λόγια κί ἔγινε ἡ συνεστίαση τῶν Βασιλικιωτῶν. Τὸ χαρακτηριστικὸ αὐτῆς τῆς συγκέντρωσε ἦταν ὅτι προγραμματίστηκε ἀνέπνοια μὲ βασικὸ σκοπὸ νὰ ἀνταμώσουν

λίγοι χωριανοί, ἕνας ἀριθμὸς πὸν ἂν ἔφτανε τοὺς ὀγδόντα, θὰ παραῖταν ἱκανοποιητικὸς, νὰ τὰ ποῦνε, νὰ γλεντήσουν ἔτσι γιὰ λίγο καὶ ν' ἀποφασίσουν πότε καὶ πὸν θὰ γίνῃ μία συγκέντρωση περιο- σότερο ἐπίσημη καὶ καλύτερα ὁργανωμένη.

'Αλλὰ αὐτὸ πὸν ἔγινε ξεπέρασε κάθε προσδοκία. 'Η προσέλευση τῶν Βασιλικιωτῶν ἦταν τόσο μεγάλη, ὥστε δίκαια χαρακτηρίστηκε κοσμοπλημμύρα. 'Ο ἀριθμὸς τῶν παρευρεθέντων ἔφτασε — ἂν δὲν ξεπέρασε — τοὺς τρακοδίσους κί ὅλοι αὐτοὶ ἔμειναν ἀπόλυτα ἱκανοποιημένοι τόσο μὲ τὴν ἐξυπηρέτηση, ὅσο καὶ μὲ τὴ συμμετοχὴ τους σὲ γλέντι πὸν κράτησε ὡς τὸ πρῶτ, χάρη σὲ ἀμείωτο καὶ γνωστὸ σὲς παρόμοιες περιπτώσεις Βασιλικιωτικὸ κέφι. Μποροῦμε νὰ ποῦμε ὅτι αὐτὴ ἡ αὐθόρμητη προσέλευση ἔδωσε κούραση καὶ ἐξέκληρη δύναμη σὲς Βασι- (ΣΥΝΕΧΕΙΑ σὲ τὴν σελ. 2)

Μιὰ ὥρα εἰς ἐκδήλωση

“Η ΜΑΝΝΑ ΤΟΥ ΠΩΓΩΝΙΟΥ,,

'Η «Μάννα τοῦ Πωγωνίου» ἔδω- σε σὲ τὴν αἴθουσα ΤΕΡΨΙΧΟΡΗ τοῦ Ξενοδοχείου ΧΙΛΑΤΩΝ τὸ ἐτή- σιο τσάι της, οἱ εἰσπράξεις ἀπὸ τὸ ὁποῖο θὰ διατεθοῦν, ὅπως γίνε- ται κάθε χρόνο, γιὰ ἔργα σὲ Πω- γώνι καὶ γιὰ τοὺς φιλοanthρωπικοὺς σκοποὺς της. Πολλὲς φορὲς ἡ, ὄνο- μα καὶ πράγμα, «ΜΑΝΝΑ» μὰς, ἐνίσχυσε ἀξιοπαθόντες συγχωρια- νούς μὰς, δικαιώνοντας περὶ τῆ- να τὴν προσωνυμία τοῦ τίτλου της... «Χριστιανικὴ 'Αδελφότης Κυριῶν»!

'Εφέτος ἀξίζει νὰ σημειωθῇ ὅτι σὲ τὴν πρόσκληση τῆς «Μάννας τοῦ Πωγωνίου» ἀνταποκρίθηκε ἕνας πολὺ μεγάλος ἀριθμὸς προσκεκλημέ- νων Κυριῶν, ἀλλὰ καὶ Κυριῶν μὲ χαρακτηριστικὴ τὴν ἀθρόα καὶ κα- τὰ πλειοψηφία προσέλευση τῶν Πωγωνισσῶν, γεγονός πὸν μὰς ὑπερικανοποίησε καὶ πὸν τὸ διαπι- στῶσαμε ἀπὸ τὴν προσήλωση πὸν

ΟΙ ΝΕΟΙ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΙΝΙΣΤΑΣ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΟΥΣ

'Αγαπητὴ Πωγωνήσια,

Εμεῖς οἱ Στρατινιστίτες σὲ

νέα ἀπὸ τὸ Πωγωνί μὰς, ἀλλὰ μὰς

δίνεις καὶ ἐμὰς τὴν εὐκαιρία νὰ



Στρατινιστιωτόπουλα σὲ πηγὰδι τοῦ Μέγα. εὐχαριστοῦμε καὶ σὲ συγχαίρουμε γράφουμε λίγες ἀράδες γιὰ τὸ χω- γιὰτὶ ὑπάρχεις ἐσὺ καὶ μαθαίνουμε (ΣΥΝΕΧΕΙΑ σὲ τὴν σελ. 2)

Γλέντισαν

ΟΙ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΕΣ ΣΤΟΝ ΕΤΗΣΙΟ ΧΟΡΟ ΤΟΥΣ

'Αποχωρίστηκαν τὰ κλαρίνα ἀφου... ἔκρουξε ὁ ἥλιος πρῶτα!

Πάνω ἀπὸ 500 οἱ Κερασοβίτες κί οἱ φίλοι τοῦ δημοφ. Κεράσο- βου, πὸν γέμισαν τὴν Κερασοβί- τικα διακοσμημένη ἀπὸ τὸ Δ.Σ. τῆς 'Ενώσεως τῶν 'Απανταχοῦ Κερασοβιτῶν πολυτελὴ αἴθουσα

(ἄφικαν ἕνα μονάχα γιὰ μαγιά καὶ τὴν ἐκκλησιά!) καὶ ἔξαρχη- σμένα σχεδὸν ὅλα σήμερα θὰ μπο- ροῦσε νὰ γεμίσει μὲ Κερασοβίτικη ζεστασιά αὐτὸν τὸν τεράστιο χώ- ρο... καὶ φύγαμε μ' αὐτὸν τὸν

φιες παρές Μεγγουλίτες κί ἀπὸ τ' ὅλα τὰ γύρω χωριά ἦταν μέσα σὲ Κερασοβίτικες παρές φίλοι τους καὶ φίλοι τοῦ Κεράσοβου, δη- λαδὴ τὴν αἴθουσα ἦταν γεμάτη Κε- ρ α σ ο β ο.

Χαρήτε τώρα μιὰ Κερασοβίτικη περιγραφή:

«'Η ἐλαφρὰ μουσικὴ πὸν ἄ- (ΣΥΝΕΧΕΙΑ σὲ τὴν σελ. 2)

'Η χοροεσπερίδα τῶν 'Αποδήμων 'Ηπειρωτῶν

'Όργανώνεται ἀπὸ τὴν ΠΑ- ΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΣΥΝΟΜΟ- ΣΠΟΝΔΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ (Π.Σ.Ε.) στίς 23 'Απριλίου 1977 ἡμέρα Σάββατο καὶ ἀπὸ ὥρας 10 μ.μ. ὡς τὸ πρῶτ σὲ Ξενο- δοχεῖο «ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡ- ΓΙΟΣ» ὁδὸς Γεωργίου Α' ἀ- ριθ. 3 Σύνταγμα.

Χοροὶ: 'Ηπειρωτικοὶ - Εὐ- ρωπαῖκοι - Καλλιτεχνικὲς ἐμ- φανίσεις - Πλοῖοιο Λαλεῖο. ΤΑΜΙΑ ΝΤ' ΟΤ δρχ. 600 Εἰσιτήρια θὰ βρῇτε σὲ Γρα- φεῖα τῆς Π.Σ.Ε. ὁδὸς Κλει- σθένους 15 Τηλ. 32.43.281, σὲς κ.κ. Συμβούλους τῆς Π.Σ.Ε. καὶ στίς 'Ηπειρωτικὲς ἐφημερίδες. 'Επειδὴ ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰσιτηρίων εἶναι περιορι- σμένος καὶ ἡ ζήτησή τους με- γάλη, παρακαλοῦμεν ὅπως ἐγ- καιρα προμηθευτῇ τὰ εἰσι- τητήρια σὰς γιὰ νὰ μὴ δημιουρ- γηθοῦν παράπονα.



Τὸ Δ.Σ. τῆς 'Ενώσεως Κερασοβιτῶν ἀνάμεσα σὲ Κερασοβιτοπούλες.

τοῦ Ξενοδοχείου ROYAL OLYMPIC γιὰ τὸν 'Αποκριτικὸ χορὸ τους. Μπαίνοντας σ' αὐτὴ τὴν ἀνετη καὶ ἀπλετα φωτισμένη αἴθουσα κατὰ τίς ὀκτώμιμους τὸ βράδυ, φοβηθήκα- με ὅτι τὸ μικρὸ μὰς Κεράσοβο μὲ τὰ 60 στίτια(προπολεμικά), καμ- μένα τὰ 59! ἀπὸ τοὺς Γερμανούς

φύβο γιὰ τὸν χορὸ τῆς Πωγωνια- νῆς πὸν γέρονταν τὴν ἴδια βραδυά. Κί ὅμως ὅπως διαβάσατε καὶ πα- ραπάνω, πάνω ἀπὸ 500 ἄτομα εἴ- δαμε κατὰ τὰ μεσάνυχτα πὸν ἔξα- γυρισάμε σ' αὐτὴ τὴν πραγμα- τικὰ Κερασοβίτικη Βραδυά κί ἄ- νάμεσά του μόνον μιὰ - δυὸ ἀτό-

Η ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΚΑΤΩ ΜΕΡΟΠΑΙΩΝ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ. Τὴν Κυριακὴ 6 Φεβρουαρίου 1977 ἔγινε ἡ ἐτή- σια γενικὴ Συνέλευσις τῆς 'Αδελ- φότητος Κάτω Μεροπαίων σὲ τὴν αἴ- θουσα τῆς 'Ηπειρωτικῆς 'Εστίας.

Παρέστησαν ὅλοι σχεδὸν οἱ χω- ριανοὶ μέλη τῆς 'Αδελφότητος πὸν μένουν σὲ Θεσ/νίκη.

Στὴν ἀρχή, ὁ δραστήριος πρό- εδρος κ. Φάνης Βλάχος ἀνέλυσε τὰ πεπραγμένα ἀπὸ τὴ δράση τῆς 'Αδελφότητος κατὰ τὸ 1976 γιὰ τὴν πρόοδο καὶ προαγωγή τοῦ χω- ριοῦ μὰς καὶ γιὰ τὴν ἐπαφὴ μετα- ξὺ τῶν ταξιδιμένων συγχωριανῶν. 'Ιδιαίτερα τόνισε τὴν ἐπιτυχία τῆς ἐκδρομῆς τῆς 'Αδελφότητος σὲ τὴν παραλία Στυλίδος, ὅπου συναντή- ηκαν Φραστανίτες ἀπὸ τὴ Θεσ/ νίκη, 'Αθήνα, Γιάννενα κλπ. σὲ ὁ- λοήμερο γλέντι. Καθορίζοντας τὸν στόχους τῆς 'Αδελφότητος γιὰ τὸ 1977, ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἀνέφερε

ὅτι ἀρχισε ἡ κατασκευή τοῦ προ- γραμματισθέντος ἐντευκτηρίου σὲ τὴν πλατεία τοῦ χωριοῦ, πὸν θὰ εἶναι ἔτοιμο σὲ πανηγύρι.

'Ακολούθως, ὁ ταμίας τῆς 'Α- δελφότητος, ἐξαίρετος συγχωρι- ανὸς κ. 'Αλέξανδρος Ράπτης προέ- βη εἰς τὸν οικονομικὸν ἀπολογι- σμὸν γιὰ τὸ 1976 καὶ ἀνέλυσε τὸν προϋπολογισμὸ τοῦ 1977. 'Ανε- γνώσθη ἡ ἐκθεση τῆς 'Εξελεγκτι- κῆς 'Επιτροπῆς γιὰ τὴν περίοδο 1976 καὶ κατόπιν ἐγένετο διαλο- γικὴ συζήτηση πάνω σὲ πεπρα- γμένα τῆς 'Αδελφότητος. 'Η Γενι- κὴ Συνέλευσις ἔκλεισε μὲ τὴν ἐγ- κριση τῶν πεπραγμένων.

Γιὰ τὴν ἐν γένει δράση τῆς 'Α- δελφότητος Κάτω Μεροπαίων μὰς ἀσχοληθῶμε σὲ προσεχῆς μὲ ση- μείωμα.

ΓΡΗΖΩΣ

ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΟ ΤΟ ΓΛΕΝΤΙ ΤΩΝ ΠΩΓΩΝΙΑΝΙΤΩΝ

Μὲ μεγάλη ἐπιτυχία ἔγινε ὁ 'Α- ποκριτικὸς χορὸς τῆς 'Αδελφότη- τος Πωγωνιανῶν σὲ τὴν πολυτελὴ αἴθουσα ΕΡΑΤΩ τοῦ Ξενοδοχείου PARK τῆς Λεωφόρου 'Αλεξάνδρας.

Κί αὐτὴ τὴ φορὰ οἱ Πωγωνια- νίτες ἀνταποκρίθηκαν ὡς καλοὶ πατριῶτες σὲ τὴν πρόσκληση τοῦ Δι- οικητικοῦ Συμβουλίου τῆς 'Αδελ- φότητος καὶ γέμισαν κατὰμεστα τὴν αἴθουσα τοῦ χοροῦ. Κέφι καὶ ζωντανὰ τὰ βασικὰ χαρακτηριστι- κά τοῦ 'Αποκριτικοῦ ξεφαντώμα- τος τῶν Πωγωνιανῶν πὸν γλέν- τισαν μὲ τὴν καρδιά τους ὡς τὰ ἡμερώματα τῆς Δευτέρας κί ἄς

ἦταν καὶ ἐργάσιμη.

Τὸ πολιτισμὸν περιβάλλον, ἡ ζεστὴ ἀτμόσφαιρα, ἡ ἐγκαρδιότη- τα τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου πὸν ὑποδέχονταν τοὺς προσκεκλημένους τους καὶ πάνω ἀπ' ὅλα τὸ γεγονός ὅτι οἱ Βοστι- νιώτες ἀντάμωσαν γιὰ μιὰ ἀκόμα φορὰ γιορταστικά, ἔκαναν ἀξέχα- στη αὐτὴ τὴν 'Αποκριτικὴν βρα-δυά σ' ὅλους ἐκείνους πὸν παρευ- μέθηκαν καὶ πολλοὶ ἀπὸ τοὺς ὁ- ποίους ἔδωσαν ὑπόσχεση θετικὴ νὰ ξαναταμώσουν τὴν Πασκαλιά σὲ τὸ ΘΕΟΤΟΚΟ, σὲ τὴν ἀγαπημένη Βο- στίνη.

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΧΑΡΑΥΓΙΤΩΝ

Μεγαλόπρεπα και με συμμετοχή όλων των Χαραυγιτών και μεγάλου αριθμού προσκεκλημένων δόθηκε την 26.2.1977 στην αίθουσα του συμπατριώτη μας Γιάννη Κοσμά ο ετήσιος χορός των Χαραυγιτών.

Την χοροεπεριφορά μας έτιμήσε και ο Δήμαρχος Περιστερίου κ. Δημήτριος Φουλδούπουλος, ο κ. Λάζαρος Κυρίτης μετά της οικογενείας του, ο κ. Παντελής Κυρίτης μετά της οικογενείας του, ο κ. Νάνης, ο κ. Βασ. Κιτοσαντώνης, ο κ. Παντελής Λουλάς, ο κ. Χρ. Δάκας και πολλοί φίλοι της 'Αδελφότητός μας.

Στις 10 ή ώρα, είχε γεμίσει η αίθουσα. Ο Πρόεδρος της 'Αδελφότητας κ. Φωτ. Βασιλείου χαιρέτησε και ευχαρίστησε όλους που έτρεξαν πρόθυμα και άδραγα στο κάλεσμά μας. Μετά τον λόγο έλαβε ο Αντιπρόεδρος κ. Δημ. Βόκολος, ο οποίος αφού καλωσόρισε τους προσκεκλημένους φίλους μας, είπε και εξής: «Κύριε Δήμαρχε, Κυρίες και Κύριοι, αγαπητοί φίλοι της 'Αδελφότητός μας, το Δ.Σ., ανταποκρινόμενο στους σκοπούς της 'Αδελφότητας, έπραγματοποίησε την σημερινή συνέντευξη. Θεωρώ υποχρεωσί μου, ως εκπρόσωπος της 'Αδελφότητας Χαραυγιτών, να εκφράσω τις πλέον θερμές ευχαριστίες της για την παρουσία σας στην σημερινή χοροεπεριφορά και να ευχαριστήσω ιδιαίτερα τον αξιότιμο κύριο Δήμαρχο Περιστερίου, ο οποίος μας έτιμήσε δια της παρουσίας του και για το ότι χάρις στην ευγενική πρωτοβουλία του το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Περιστερίου ενέκρινε οικονομική ενίσχυση για την Κοινότητά μας το ποσό των εξήντα χιλιάδων (60.000) δραχ.

Η ΣΥΝΕΣΤΙΑΣΙΣ ΤΩΝ ΒΑΣΙΛΙΚΙΩΤΩΝ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την σελ. 1)

Λικαίτες και άνοιξε τα φτερά τους για κάτι καλύτερο.

Γιά! τί μας είπε ένας Βασιλικιώτης που τον ρωτήσαμε πώς τα πέρασε στο χορό:

«Άνοιγουμε την πόρτα... φίλσκα! Πού να χωρέσουμε τόσους πούημασαν; και με το έμπα... άραδα τόκα (σαν τον Γιαννάκη...) και καλά με τους παλιούς, αλλά πού να γνωρίσεις τους νεώτερους;... «από δω τα παιδιά μου! από κεί ο γαμπρός μου! η νύφη μου!». Είμαστε όλοι στην 'Αθήνα, αλλά σπάνια ανταμώνουμε, κάπου και πού σε καμιά χαρά, καμιά φορά (χτυπάτε ξύλο) σε κηδεία, κάνα καλοκαίρι στο χωριό. Έγιναν πολύ λίγες οι ευκαιρίες για χαρούμενες αντάμψεις και πρέπει... ντέτε! να τις κάνουμε περισσότερες γιατί τα χρόνια διαβαίνουν. Κοντοζυγώνει η σειρά μας για δ i á β α. Γιά! ποιούς θα γράψης τώρα απ' το χωριό μας εκεί που γράφεις «έφυγαν»; 'Ακόμα μια σειρά είναι... λέλε! κι' ύστερα έρχεται η δική μας... πέτας' την τσιγάρα (χαρά στη βέργα σου κρατάς και το... που πίνεις) σ' έπιασε γκουχητό σαν τον μπάρμπα - Κίτο...

Προχωρούμε και πάρα - μέσα στο Κέντρο... όλο χωριό δικό μας. Όλα σε φέρνουν κοντά στο χωριό και τα λαλούμενα δικά μας ο Γάκης, ο Γιώργος, ο Λέκος! 'Αμ' τί χορός! τί νεολαία! ποτέ δεν είχε τέτοια μ π ό i α το Βασιλικί! 'Ωσπου να καλοκάτωμε να κι' η Κυρά - Βασιλική η Γκιάτω! Δεν πρόφτανε να χαιρετά και φίλα τον ένα και... «γυνίκα μου έσύ» και... «τσιούπω μου έσύ». Χορτάσαμε κόσμο.

Τώρα για το γλέντι; για το κέφι; Μπράβο σ' αυτούς που δεν άντεξαν χρόνια να περιμένουν τον τυπικό χορό της κουρασμένης 'Αδελφότητος.

Το μεγάλο μέρος της βραδιάς είναι των νέων! Καμαρώστε τους. Πολλές φορές, μακάρι κάθε μήνα νάπαν έτσι να θριαμβάσαν να ζούσαμε ένα βράδυ!..»

ΑΝΤΩΝΙΟΣ Μ. ΠΑΠΠΑΣ
Πρωτοδικάρης Δικηγόρος
Λεωφ. Γεωργίου Β' αρ. 13
Ιωάννινα
ΤΗΛΕΦ. 25.310
Υποθέσεις:
Ποινικές — Πολιτικές
(Διαζύγια και έλεγχος τίτλων δι' αγοράν ακινήτων των διαμενόντων εις Δυτ. Γερμανίαν συμπατριωτών)

Σκοπός της 'Αδελφότητός μας είναι να αποτελέσει τον συνδετικό κρίκο μεταξύ των μελών της, των ξενιτεμένων Χαραυγιτών και να πραγματοποιή κοινωφελή έργα στο χωριό μας, και το πού έπειγον τώρα είναι το έσωτερικό δικό δικτυο. Με την πραγματοποίησή δε τέτοιων εκδηλώσεων, επιτυγχάνεται η σύσφιξη των σχέσεων των μελών της 'Αδελφότητος. Με τις εκδηλώσεις και με την βοήθεια όλων των μελών της 'Αδελφότητος και όλων των ταξιδιμένων της Χαραυγής στο εξωτερικό, έπραγματοποίησε πολλά έργα στο χωριό όπως το δασοφυλάκιο, το Κοινοτικό Κατάστημα και άλλα πολλά. 'Ιδιαίτερως ευχαριστώ όλα τα ταξιδιμένα παιδιά μας στην 'Αμερική και Άλλαχού, που μας συμπαροστέκονται και βοηθούν το έργο της 'Αδελφότητος. 'Υποβάλλω την παράκληση προς όλους τους νέους της Χαραυγής να υποστηρίξουν στην 'Αδελφότητα. Περιαιώνων τον λόγον μου ευχομαι εις πάντας οικογενειακή ευτυχία. Καλή διασκέδαση.

Μετά τον λόγο έλαβε ο κύριος Δήμαρχος, και αφού μας ευχαρίστησε για την πρόσκληση, υπεσχέθη εις το μέλλον και άλλη οικονομική ενίσχυση της Κοινότητός μας και εξέφρασε την επιθυμία να έπισκεφθώ το χωριό μας, την άνοιξη Βάλισσα.

Στις 11 ή ώρα, ο κ. Δήμαρχος άνοιξε επίσημα τον χορό μας, πλαισιωμένος από το Δ.Σ., ο κ. Δ. Βόκολος χόρεψε λεβέντικα τη Γκάιντα τη διπλή και άναψε το γλέντι που κράτησε ως το πρωί. Και του χρόνου.

Οι νέοι της Στρατινίστας στο χωριό τους

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την σελ. 1)

ριό μας, τους νέους μας και τις εκδηλώσεις μας.

Γράφουμε λοιπόν:

Τις 'Απόκριες και Καθαρή Δευτέρα, οι νέοι μας πραγματοποιήσαν μια παλιά τους επιθυμία. Μια χειμερινή εκδρομή στο Χωριό.

Έφυγαν από την 'Αθήνα Σάββατο βράδυ και Κυριακή χαράματα αγνάντεψαν από μακριά το Χωριό τους μισοκρυμμένο στην πρωινή άνταρα.

Όμορφος ο Κασιδιάρης και χιονισμένη στην κορυφή η Μουρ-



'Ανάπτυλα με Παγωνίστους χορούς.

γκάνα και το αγρακί τσουχερό με καθάριο ανακούφισε τα καταπονεμένα από τα καυσάκια πνευμόνια μας.

Και έπειτα, η πιό όμορφη στιγμή για τους ξενιτεμένους μας, η αντάμωση με τους δικούς τους. Φιλιά, αγκαλιάσματα, ευχές και δάκρυα χαράς στα πρόσωπα όλων μας.

'Αλήθεια, πόσο αλλαγμένη ήταν εκείνη την ημέρα η Στρατινίστα!

Από το απόγευμα, η Καμπάνα του 'Αϊ Νικόλα χτύπαγε χαρούμενα, ενώ το Χροστάσι φεγγαβολούσε από τις φωτιές και τα βαρελάρια.

Τα σοκάκια άχρυσαν από τις φωνές και τα γέλια που δυνάμωναν όταν εμφανίζονταν οι μασκα-

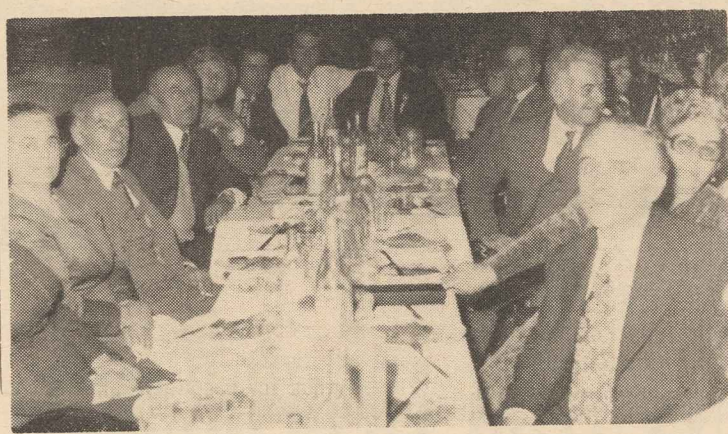
Πωγωνήσια

Μηνιαία τοπική 'Εκδοσις
'Ακριτικής 'Ηπειρου
Δ'νοεις συμπ. τῶ Νόμῳ
'Ιδιοκτητής - 'Εκδότης
ΔΗΜ. ΒΑΣΑΓΙΑΝΝΗΣ
Βερανζέρου 18, 'Αθήναι 102
Τηλ. 52.34.602
Προϊστάμενος Τυπογραφείου
ΜΕΛ. ΖΩΡΖΟΣ
Μεσολογίου 17
Τηλ. 36.11.372
Ετήσιοι Συνδρομαί
'Ιδιωτών δρχ. 150
Κοινότητες δρχ. 200
'Αδελφότητες δρχ. 200
Ν.Π.Δ. & Ι.Δ. > 1.000

Ο ΕΤΗΣΙΟΣ ΚΕΡΑΣΟΒΙΤΙΚΟΣ ΧΟΡΟΣ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την σελ. 1)

πό τις πρώτες μεταπονευματικές ώρες κρατούσε συντροφιά στους προσερχόμενους με εύρωπα και έλαφρα τραγού-



Μία Κερασοβίτικη παρέα.

δια, έδωσε τη θέσ της στα Παγωνίσια κλαρίνα στις 10 και σχεδόν άμέσως 20 λυγροκόρμες Κερασοβίτικες (ήταν και δυό απ' το 'Αργυροχώρι, μια απ' τα Δολιανά και μια Τσαρπλανάτισσα) ντυμένες Πωγωνίσια, Ζαγορίσια και Δερωπολίτικα μπήκαν στο χορό.

Η έμφάνισή τους σκόρπισε ρίγη συγκινήσεως και ξέσπασμα παρατεταμένων χειροκροτημάτων καθώς ο πρώτος χορός ήταν η Δερωπολίτισσα κι' ακολούθησαν ο Ντελή-Πατάς, το Δέν μουρδανούλα μ'... ο Κώσταντας, ο Ζαγορίσιος, η Μαριόλα και πολλά άλλα. Μια ώρα κράτησε αυτό τ' όνειρο!

που σ' όλους όσοι είχαμε την τύχη να το παρακολουθήσουμε θα μας μείνει βαθειά χαραγμένο πάντα στη μνήμη μας. Με την άποχώρηση των κοριτσιών,



ο πρόεδρος της 'Αδελφότητος κ. Πάσχος καλωσόρισε και ευχαρίστησε όλους τους προσερχόμενους και ιδιαίτερα τον μισο-Κερασοβίτη Πρόεδρο της Παμπαγωνησιακής 'Υψηλής κ. Γεώρ. Οικονόμου από το Ψηλό-καστρο, το Δ. Συμβούλιο της 'Αδελφότητος Περιστερίου καθώς και τους φίλους Περιστεριώτες και τον Πρόεδρο του



Ο Πρόεδρος της Παμπαγωνησιακής 'Υψηλής κ. Γ. Οικονόμου και ο Γ. Γραμμ. της 'Ενώσεως Κερασοβιτών κ. Σταύρος Παππάς.

Συλλόγου Νέων Παγωνίου κ. Κων. Μάτσιαν (ο οποίος μ' έβόηθη πολύ) που μ' έτιμησαν, και μετά δλόκληρο το Δ.Σ. της 'Αδελφότητός μας, άνοιξε το χορό. Στις 12 τα μεσάνυχτα παρουσιάστηκαν και τραγούδησαν, ευγενώς προσφερθέντες, ο Δημ. Βάγιας και ο Κ. Κούρτης και το καταπληκτικό ντουέτο τους, έφερε ένα ξέσπασμα ένθουςιασμού και δακρύων.

Εκροσε ο ήλιος πρώτα κι' ύστερα άποφασίσαμε να φύγουμε αφού για μια ώρα και περισσότερο το κλαρίνο του Μάντζιου έπαιζε νοσταλγικά Πωγωνήσια και πρό παντός μοιριολόγια».

ΣΤΗΝ ΜΝΗΝΗ ΝΙΚ. ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ

'Αντί ετήσιου μνημοσύνου στην μνήμη του ουζού και πατέρα αειμνήστου Νικολάου Παπασταύρου από Μερών (Ρομπάτες) Παγωνίου, η γυναίκα του Δημήτρα και η κόρη του Θάληα κατέθεσαν πέντε χιλιάδες (5.000) δραχ. στο ταμείο της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας 'Ελλάδας για την έκπληρωση των σκοπών της, που τόσο αγαπούσε και που σ' αυτήν άφησε την τελευταία του πνοή.

Ο ΓΙΑΤΡΟΣ ΣΤΑ ΧΩΡΙΑ

(ΣΥΝΕΧΕΙΑ από την σελ. 1)

κορηγούντι δ'λα τα φάρμακα δωρεάν στον άγρότη μας. Να αναμορφωθεί ορθολογιστικά το σύστημα για την περίθαλψη και την προστασία της υγείας του άγρότη μας.

Με την εφαρμογή των μέτρων αυτών θα λυθεί ικανοποιητικά το πρόβλημα των γιαιρών στα χωριά μας, που τώρα με τον έρχομό του καλοκαιριού θα γεμίσουν από τους παραθεριστές πολλοί από τους οποίους ίσως χρειαστούν τη συμπάρσταση του «καλού μας άγγελου», έτσι κι' αν λέγεται 'Αγροτικός Γιατρός.

ALFRED DE VIGNY

Ο ΘΑΝΑΤΟΣ ΤΟΥ ΛΥΚΟΥ

'Απόδοση στα 'Ελληνικά από Θ. ΤΣΕΛΙΟ

Τα σύννεφα έτρεχαν στο φλογισμένο το φεγγάρι, όπως απ' τις φλόγες βλέπομε να φεύγει ο καπνός και μαύρα, ως το βάθος, ήτανε τα δάση. Βαδίζαμε, χωρίς μιλή, στη νοτισμένη χλόη, στα πυκνά ρείκια και στα θαμνορείκια τα ψηλά, όταν, απ' τα έλατια κάτω των χερσότοπων, είδαμε τα πατήματα από μεγάλα νύχια πουδελχαναν το προσπέρασμα λύκων διαδαικτών. 'Αφουγκραστήκαμε, άναπνοή κρατώντας και μετέωρο το θήμα. Ούτε τα δάση, ούτε ο κάμπος έστειλαν στον αέρα στεναγμό: και μόνο ο άνεμοδείκτης πένθιμα παραπονιόταν στο άπειρο, γιατί ο άνεμος, από τη γή ξεσηκωμένος, δεν άγγιζε, απ' τα πόδια της, έξω απ' τους πύργους τους μοναχικούς και οι δρύς κατάντικρυ απ' τους γυρτούς τους βράχους, σαν οι δρύς κατάντικρυ απ' τους αγώνες τους και κοιμισμένες. 'Ακρα σιωπή, λοιπόν, όταν, κεφάλι σκύδοντας, ο πιό παλῆς από τους κυνηγούς, άνιχνευτής, προσεχτικά στην άμμο κοίταζε: Σε λίγο, αυτός που αλάβευτα τη γνώριζε την τέχνη, δήλωσε, χαμηλόφωνα, πώς τα νωπά τ' άχνάρια έδειχναν την περπατησιά και τα γερά τα νύχια δυό λύκων μεγαλόσωμων και δυό μικρών του λύκου. Τότε όλοι τα μαχαίρια μας τοιάσαμε και τη στυλνότητα των ντουφεκιών σκεπάζοντας, δῆμα προς δῆμα, κλαδιά παραμερίζοντας, πηγαίναμε. Τρεις σταματούν κι' εγώ, γυρεύοντας αυτό που έδλεπαν, ξάφνου παρατηρώ δυό μάτια να πετούν φωτιές και παρακάτω βλέπω ανάλαφρες μορφές που κάτω απ' το φεγγάρι χόρευαν, ανάμεσα στα ρείκια, όπως συχνά, με θόρυβο, μπροστά μας κάνουν, σαν ο άφέντης τους ξανάρχεται, τα παιγνιδάρικα λαγωνικά. 'Ομοια και οι μορφές τους και ο χορός τους ήτανε: αλλά του λύκου τα παιδιά έπαιζαν σιωπηλά, καλά γνωρίζοντας ότι κοντά τους, λαγοκοίμητος, βρίσκεται, μεσ' στους τοίχους του, ο άνθρωπος, ο έχθρός τους. 'Ορθοί, ο πατέρας και παραπέρα, σε δέντρο αντίκρυ, ή λύκαινα του στέκονταν, όπως εκείνη η μαρμαρένια, που οι Ρωμαίοι λάτρευαν και τα λαγώνια της τα μαλλιαρά το Ρώμο και Ρωμύλο, τους ήμίθεους, γαλούχησαν. 'Ερχεται ο λύκος, κάθεται, στηλώνοντας δυό πόδια με τα γυρπά τα νύχια τους στην άμμο δυθισμένα. 'Αφού αψινιδιάστηκε, χαμένος λογαριάζεται, κομένη η υποχώρηση κι' οι δρόμοι του πισμένοι: 'Αρπαξε, τότε, στο καυτό το στόμα του παλῆς του πιό αθάδικου σκυλιού τον με παλῆς λαιμό και τα σαγόνια του τα σιδερένια δεν τα ξέσφιξε, παρ' όλο που η φωτιά μας το κορμί του τρύπαγε και τα μαχαίρια μας τάκοφτερά πού, ανέλητα, σταυρωτά δυθίζονταν στα σωθικά του τα φαρδιά, ώσπου στραγγαλισμένο το σκυλί, νεκρό, από ώρα, κάτω απ' τα πόδια του κυλάει. Τό άφινει τότε ο λύκος και κοιτάζει έμάς. 'Εως τη λαβή μέσ' στα πλευρά του τα μαχαίρια έμεναν, πλημμυρισμένο αίματα στο χόρτο τον έκάρφωσαν. Σε άπαισια παράταξη τα όπλα τους τον κύκλωναν. Ξανακοιτάει έμάς, ύστερα ξαναπέφτει, γλύφοντας το αίμα το από το στόμα του βγαλμένο, και για το λόγο του χομού του αδιάφορος, τα μάτια τα μεγάλα ξανακλείνοντας πεθαίνει άμίλητος. Στο άδειανό ντουφεκί μου το μέτωπό μου άκούμπησα σκεπτόμενος κι' άπόφαση δεν μπόρεσα να πάρω λύκαινα και λυκόπουλα να κυνηγήσω που κι οι τρεις θελήσαν να τον καρτερούν κι' όπως πιστεύω, αν τα μικρά δεν ήτανε, η χήρα ή περίλυπη, ή ώραία δεν θα τον άφηνε κατάμονο στην τόση την δοκιμασία: αλλά είχε χρέος να τα σώσει, ώσπου ίκανά να γίνουν και να μάθουνε την άνοχη στην πείνα κι' ούδέποτε να προσχωρούν στα σύμφωνα που οι άνθρωποι έκλεισαν με τα δουλοπρεπή τα ζώα πού, για να ζήσουν, κυνηγούν, προς χάριν τους, τους πρώτους τους κυρίαρχους του δάσους και του βράχου. Σκέφθηκα: κρίμα σ' όνομα το μέγα των 'Ανθρώπων, άδύνατοι όπως είμαστε, ντροπή για μάς! Τό πώς ν' άφίνεται η ζωή και τ' άσχημά της πρέπει, έσεις το ξέρετε καλά άγρία υπέροχα. 'Από το διάβα μας στη γή κι' από την ύπαρξή μας, μεγάλο μόνο η σιωπή, τα ρέστα άδυναμια. Α! Σ' ένοιωσα κατάβαθα άγρια ταξιδιώτη, το τελευταίο βλέμμα σου άγγιξε την καρδιά μου! 'Ελεγε: Κάνε, αν μπορείς και φθάσε την ψυχή σου, με δύναμη το στοχασμό και τη βαθειά σοφία, σε ύψη περπατήσεις στωικής, όπου, με λίκνο μου το δάσος, άμέσως έφτασα. Τό να θρηγείς, να κλάεις και να παρακαλῇς το ίδιο άναντρο είναι. Με το μαρτύριο το βαρύ το έργο σου άντρίκια καταπίσους, στη στράτα που η μοίρα σου σ' έκόλεσε. 'Υστερα, σαν εγώ, πάθε και πέθανε άμίλητος.

ALFRED DE VIGNY

Γράφτηκε το 1843. 'Ελεύθερη άπόδοση, από τα Γαλλικά, από Θεόφιλο Τσελιο. Σημείωση: 'Από χρονολογική άποψη συνθέσεως ο 'Θάνατος του Λύκου' είναι το πρώτο ποίημα των 'Περιστοιμένων' (DESTINÉES) του DE VIGNY. Είναι ποίημα άνδρικού πολυ ύψους στίχων και διδαχής. Άλλωστε μιλάει μόνο τον. Ωραία μετάφραση του έλα διαβάσει (δεν μπόρεσα να την έναλλάξω) σε Γαλλικό περιοδικό. Ηταν μετάφραση καθηγητή μου, που ούτε το όνομα του γάμου, ούτε άλλον έπαινο του κάνω, γιατί γνωρίζω ότι μάλλον θα τον στενοχωρούσε. Δεν παραλείπω μια λεπτομέρεια: 'Ενώ πρόκειται για λύκο, ο ποιητής (στιχο 23) έλεπεται ένα «LOUP - CERVIERE», που στα Γαλλικά σημαίνει Λύκος (Ρῆσο). Ο λύγς είναι ο πάνθηρας της Εύβοιας. (Μάλλον ήταν, γιατί τώρα η φωνή του είναι τόσο σπάνια, ώστε δραχόντια επιβάλλονται μέτρα προστασίας του για να άποφύγετε τον εξαφανισμό του). Άντιση στο αλφουροειδή. 'Ενώ ο λύκος στα κυνοειδή. Ο Λύγας είναι δυνατότερος και άβιος και τομῆς για το λύκο. Αίτια και πρό παντός δι' πρόκειται για δύο έντελές διαφορετικά ζώα, άπολλομένης της συγχύσεως ο DE VIGNY, τα γνώριζε, γιατί είχε άμεση πείρα κυνηγιών και θηραμάτων και άκουσε και πρόσεχε πολύ σχετικές ιστορίες. 'Επομένως, για τον ποιητή, έδώ, το «LOUP - CERVIERE» σημαίνει το μεγάλο λύκο που κυνῶς επιτίθεται σε έλάμια (CERFS), κυνήγι δύσκολο και άδύνατο, σχεδόν, για μικροσώμους λύκους, αφού το έλάμι αντίστέκεται γενναία. Ο έπαλῆς περισσότερες λεπτομέρειες για το ποίημα, άς διαβάσει από το «TEXTES LITTÉRAIRES FRANCAIS: ALFRED DE VIGNY: LES DESTINÉES: EDITION CRITIQUE PAR VERDUN SAULNIER - DEUXIEME TIRAGE - PARIS - LIBRAIRIE MINARD - 1961 —». 'Αθήνα 10.5.1970

ΘΕΟΦΙΛΟΣ ΤΣΕΛΙΟΣ
Διηγήτορας

«Τὸ ἔλατο τοῦ Βάγια»

ΓΡΑΜΜΕΝΟ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΟΝΤΗ

«... "Ήουχα καὶ σιγαλά,
ὦ λόγε, ὦ στίχε, ὦ ρίμα
Σπείρετε τ' ἀμράντα
Στ' ἀπίστευτο τὸ μνήμα...».

Δίπλα στὸ στίπ, τὸ χαρούμενο
ἄλλοτε καὶ γεράτο τραγούδι στί-
τι τοῦ Παῖσιου, σπαθίζει μὲ τὴν
κορφὴ τοῦ τὸν ἴσου καὶ καθά-
ριο Βησοανιώτικο οὐρανό, στὴν ἀ-
πέραντὴ ἰσχύια τῆς γεγιονιάς τὸ
ἔλατο τοῦ Βάγια. Ἐνὰ νέο ἔ-
λατο ποὺ λίγους μῆνες πρὶν ἦταν
χαρούμενο καὶ περίμενε τὸν «κα-
μπαναρίσιο» τοῦ σὺντροφο νὰ τὸ
στολίσαι ξανά γιὰ τὰ Χριστούγεν-
να μὲ τὰ χρωματιστὰ μπαλόνια
καὶ λαμπρόνια.

Οἱ χαρούμενες παραμονὲς τῶν
Χριστουγέννων εἶχαν φθάσει καὶ
ὁ «καμπαναρίσιος» δὲν γύρισε στὸ
ἔλατό του. Τὸ ἔλατο ποὺ μὲ τό-
ση χαρὰ καὶ περιφάνεια τὸ κα-
μάρωνε στὸ μεγάλο του καὶ
τὴν εὐδοκίμησή του στὸ κῶμα τῆς
Βήσοανης. Φερμένο ἀπὸ τὸ ὑπό-
μερο τῆς Χιονοδότης γῆς, ριζο-
βόλησε καὶ ἀναπτυσσόταν θαυμά-
σια στὸ Βησοανιώτικο φυσικὸ πε-
ριβάλλον. Καὶ ὁ Βάγιας τὸ ἀγα-
ποῦσε τὸ περιποιόταν καὶ τὸ χαι-
ρόταν γιὰ τὸ θύμιζε τὴν ἡμε-
ρη ἰστορία τοῦ Χιονοδότη πατέρα
του, ποὺ πρόκυψε καὶ δημιουργή-
θηκε στὸ φιλόξενο Βησοανιώτικο
κῶμα σὺν ἄξις γαμπρὸς στὴ Βή-
σοανη.

Μεγαλωμένοι μαζί μὲ τὸν Βά-
για δὲν θέλωμε νὰ πιστέψουμε πὺς
πηγαίνοντας στὴ Βήσοανη δὲν θὰ
τὸν βροῦμε. Εἴμαστε δεμένοι μὲ
τὴ Βήσοανη καὶ μὴ δόλοκληρὴ ἐ-
ποχή της... Τὰ δύσκολα παιδικὰ
μας χρόνια, μὲ τὴς λαχτάρεις τῶν
πολέμων, τοὺς παιδεύοντες καὶ τὴς
ἐλάχιστες χαρούμενες στιγμὲς εἶ-
ναι ἐπιζῆσεις ποὺ δένουν πρὶν πο-
λὸ καὶ ἀπὸ τὴ συγγένεια.

Στὰ πανηγύρια, στὸ κυνήγι,
στὴν τέχνη, στὸ ποδόσφαιρο, στίς
γεωργικὲς δουλειές, καὶ ποὺ δὲν
εἶχε δώσει καὶ δὲν ἔδινε τὴ σω-
στὴ παρουσία τοῦ ὁ Βάγιας!...
«Ἐμεῖς» οἱ καμπαναρίσιοι, ἔλεγε

καὶ ἡ χαρὰ ποὺ ἐνιωθε ἦταν ἀ-
ληθινή, γιὰτὶ πραγματικὰ ὁ Βά-
γιας, ζοῦσε γιὰ τὴ Βήσοανη καὶ
ἦταν δοσμένος σ' αὐτὴν ὅσο λί-
γοι. Εἰλικρινὲς ὅσο δὲ γίνεται
στὴ δουλειά του. Χίλιες φορὲς
τὸν παρακάλεσαν οἱ δικοὶ του νὰ
πάη στὴν Ἀθήνα, ὅπου θὰ τοῦ
δινόταν ἡ εὐκαιρία μὲ τὴν τεχνι-
κὴ κατάρτιση ποὺ 'χε νὰ ἐξελι-
χθῇ γρήγορα καὶ θετικὰ. Τίποτα
δὲν ἄλλαζε ὁ Βάγιας μὲ τὴ Βή-
σοανη. Ἡ ἀνθρώπινα τοῦ ἦταν ἀξιο-
ζήλευτη. Ἐκρυβε τὴς στενοχω-
ρίες του καὶ τὰ προβλήματά του,
ἀκόμα καὶ σὲ μᾶς. Ἀστραποδο-
λοῦσε ἀπὸ χαρὰ ὅταν νικοῦσαρε
στὸ ποδόσφαιρο τὴς φιλοξενούμε-
νες ὁμάδες στὸ ὠραῖο καὶ ἀέχε-
στο τοαῖρι τοῦ Μοναστηρίου μᾶς.

Τελευταῖος χόρευε τὴ Βησο-
ανιώτικα σὶα πανηγύρια γιὰτὶ ἤ-
θελε πάντα νὰ κλείνει ἐκεῖνος τὸ
ὄμορφο πανηγύρι μᾶς. Καὶ πόσα
ἄλλα! "Οἱ περιμένοντες νὰ γίνε-
ι ξανά τελειώσ καλά. Τὸ ἔλατο ὁ-
μως ποὺ τὰ περασμένα Χριστού-
γεννα δὲν ἄναψε μᾶς ἔκοψε τὴς
ἐλπίδες... Ὁ Βάγιας ἔφυγε ἀ-
νέλπιστα ἀπὸ κοντὰ μᾶς. Ἡ εἰδη-
ση τοῦ χαμοῦ τοῦ μᾶς συγκλόνι-
σε. Δὲν πρόλαβε νὰ στολίσαι τὸ
ἔλατό του τὰ περασμένα Χριστού-
γεννα. Τοῦ ὑποσχόμαστε ἐρεῖς νὰ
τοῦ ἀνάβουμε κάθε Χριστούγεννα
τὰ λαμπρόνια στὸ στολισμένο ἔλα-
τό του, γιὰ νὰ τὰ χαιρέται ἀπ' τὸν
"Αἰ - Γιώργη καὶ γιὰ νὰ τι-
μοῦμε παντοῖα τὴ μνήμη του,
τὴ μνήμη τοῦ ἀγαπημένου «κα-
μπαναρίσιου» τῆς Βήσοανης τοῦ
Βάγια μᾶς.

Καλαμάκαστρον - Κομοτηνὴς
20.2.1977

ΜΑΡΘΑ Π. ΛΕΝΗ
ἔξ 'Αγ. Μαρίνης
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
Μαυροκορδάτου 5
Τηλ. 36.22.470
Τηλ. οἰκίας 22.89.792
ΑΘΗΝΑΙ

Χ Α Ρ Ε Σ ΒΗΣΣΑΝΗ

Στὴν ἐκκλησιὰ τῶν Ἁγίων Τα-
ξιάρχων (Πεδίον Ἀρεῶς), μέσα
σ' ἓνα ἀπείρητο καὶ ἀπλό περι-
βάλλον, ὅπως ἀπλοὶ καὶ ἀπείρητοι
ἦσαν κι' αὐτοὶ ποὺ πέρασαν τὸ κα-
τάφλι τῆς Ἐκκλησίας γιὰ νὰ στα-
θοῦν μπροστὰ στὸν παπὰ καὶ νὰ
δώσουν τὸν ὁρκο αἰώνιας πίστεως
καὶ ἀγάπης καὶ νὰ δεθοῦν μὲ τὰ ὁ-
μορφα δεσμὰ τοῦ γάμου. Μιλᾶμε
γιὰ τὸ γάμο τοῦ Κώστα Χρήστου
καὶ τῆς Ἀλεξάνδρας Θ. Δάλμα.
Ἀργησα νὰ γράψω αὐτὰ τὰ δυὸ
λόγια, ξέροντας τὴν μετριοφροσύ-
νη καὶ τῶν δυοῶν, ἀλλὰ τελικὰ
τὸ ἀποφάσισα νὰ τὸ διακινδυνεύ-
σω καὶ σταματῶ προτοῦ παρα-
συρθῶ σὲ εὐχὲς ρετρό, καθ' ὅ ρε-
τρό κι' ἐγώ, καὶ νὰ τοὺς εὐχηθῶ
μὴ ζῶν εὐτυχισμένη, ἀπλή, σὺν
τοὺς ἰδίοις, καὶ γεμάτη.

ΑΛΕΞΑΝ. Κ. ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ

ΚΑΤΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Ὁ ἐξάιρετος Κάτω-Ραβενιώτης
νέος, ἀπόφοιτος τῆς ἱατρικῆς Σχο-
λῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν
καὶ ἡ ἐπίσης ἐκλεκτὴ νέα γιαντὶς
Τίτικα Γ. Λεβειδιώτου παντρεύτη-
καν τὸ Σάββατο 19 Φλεβάρη στὴς
7 τὸ βράδυ στὴν Ἀγ. Βαρβάρα
τοῦ Χαλανδρίου.

Ἐνα πλῆθος ἀπὸ συγγενεῖς,
συμπατριώτες καὶ φίλους πλαισίω-
ναν τὸ ταιριαστὸ ζευγάρι τὴν ὥ-
ρα τῆς στέψης τοῦ στὴν ἐκκλησιὰ
κι' ἡ χαρὰ δὴν διάχυτα ζωγραφι-
σμένη στὰ πρόσωπα καὶ ἐκδηλω-
μένη στὰ χαμόγελα, συμπλήρωνε
τὴν εὐτυχία τοῦ ὁμορφοῦ ζευγα-
ριοῦ καὶ τῶν γονιῶν τους.

Γιὰ τὴν μικρὴ Κάτω-Ραβενιώ-
τικη παροικία τῆς Πρωτεύουσας
ἦταν ἓνα ἀπ' τὰ εὐτυχέστερα γε-
γονότα ποὺ τοὺς ἀντάμωσαν στὸ
Χαλάνδρι καὶ τοὺς πλημύρισε εὐ-
χαρίστηση καὶ χαρὰ.

Οἱ θερμὲς καὶ ἐγκάρδιες εὐχὲς
δὴν τῶν συγγενῶν καὶ φίλων
καὶ οἱ δικές μου τοὺς συνοδεύουν
γιὰ μὴ ζῶν ἀνέφελη γι' αὐτοὺς
κι' ἐπωφελεῖ γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύ-
νολο τοῦ ὁποῖου στελεχῇ θ' ἀπο-
τελέσουν ὡς ἐπιστήμονες κι' οἱ δυὸ
τους.

Β. Π.

ΠΑΝΩ ΠΑΡΑΚΑΛΑΜΟΣ ΠΑΝΩ ΡΑΒΕΝΙΑ

Ἡ Μαίρη, σύζυγος τοῦ Γιώργου
Ρούντα ἀπὸ τὰ Πάνω Ραβένια καὶ
κόρη τοῦ Ἡλία Νίτσα ἀπὸ τὸν
Πάνω Παρακάλαμο, γέννησε δίδυ-
μα κοριτσάκια.
Νὰ σὰς ζήσουν.

Ὁ Θωμᾶς ὁ Τόρης πήγαινε ἀπὸ
τὸν Πάνω Παρακάλαμο στὸν Κάτω
κι' ἔπεσε ἀπὸ τὸ γομάρι γιὰ δεύ-
τερη φορά στὴν ἴδια διαδρομὴ κι'
ἔσπασε τὸ χέρι του γιὰ δεύτερη
φορά. Φαίνεται πὺς τὸ γομάρι εἶ-
ναι ζαντζιάρικο ἢ δὲν δένει καλὰ
τὴς ἱνγκλές τοῦ σαμαριοῦ ἀγαπη-
τέ Θωμά. Σοῦ εὐχόμαστε γρήγο-
ρα περαστικά.

Π. Ν.

ΔΕΛΒΙΝΑΚΙ

Τὸ ζεῦγος Παναγιώτη - Μαρίας
Γκαραβέλη ἀπὸ τὸ Δελβινάκι ἀπό-
χτησε τὸν περασμένο μῆνα ἀγορά-
κι εὐτραφέστατο. Εὐχόμαστε νὰ
τοὺς ζήση.

ΔΩΡΕΑ ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΑΧΙΛΛΕΑ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Ὁ κ. Ἰωάννης Α. Καρράς Δ)
ντὴς Οἰκονομικῶν Ἐφοριῶν ἀπέ-
στειλε διὰ ταχ.)κῆς ἐπιταγῆς δρχ.
1000 πρὸς τὸν ἱερὸν Ναὸν Ὑ-
παπαντῆς Βασιλικῷ ὑπὲρ ἀναπαύ-
σεως τῆς ψυχῆς τοῦ ἐξαδέλφου τοῦ
ΑΧΙΛΛΕΩΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ.

ΚΕΡΑΣΟΒΟ

ΜΑΡΙΑ ΧΑΡΑΛ. ΛΙΑΓΚΟΥ

Πέθανε στὴν Ἀθήνα ἡ Μαρία
Χαραλ. Λιάγκου καὶ τὰ παιδιὰ της
καὶ τ' ἀγγόνια της τὴν ἔφεραν
καὶ τὴν ἔθαψαν στὸ χωριὸ καὶ μὲ
τὸν τρόπο αὐτὸ ἀνάβουν καὶ τὰ
καντηλάκια τῶν ἄλλων ἔρημων
τάφων, ἀνάβουν καὶ κἀνα κεράκι
αὐτὴν μνήμη τους.

Ἡ Πατρικὴ γῆ καὶ μετὰ θάνα-
το μᾶς δέχεται κυριολεκτικὰ στὴν
ἀγκαλιά της. Ὁ Θεὸς ἂς ἀπαναύ-
σῃ τὴν ψυχὴ της. Ἦταν ἀνδρας
καὶ γυναῖκα γιὰτὶ χίρα μεγάλωσε
τὰ παιδιὰ της καὶ τὰ πάντρευε καὶ
πικραμένη ἔφυγε γιὰτὶ πρὶν λί-
γες μέρες εἶδε καὶ τὴν μικρὴ τὴν
κόρη της χίρα.

Γ.Κ.Α.

ΒΑΣΙΛΙΚΟ

ΑΧΙΛΛΕΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

Στὴν Ἀθήνα πέθανε καὶ ἐτάφη,
ἄλλος ἓνας καλὸς Βασιλικιώτης, ὁ
ἀγαπητὸς καὶ συμπαθέστατος Ἀ-
χιλλέας Παπαδόπουλος. Τὸ Ζαχα-
ροπλάστεῖο τοῦ στὰ Χαυτεῖα ἦταν
τὸ πρῶτο μέρος ποὺ θὰ ἐπισκέ-
πτονταν καὶ θὰ ἔδινε τὰ ραντεβού
τοῦ ὁ κάθε Βασιλικιώτης ποὺ θὰ
κατέβαινε στὴν Ἀθήνα κι' ὁ Ἀ-
χιλλέας τοὺς καλοδέχονταν ὅλους
καὶ τὸ ἐγκατέλειπε μόνον ὅταν ἐ-
πρόκειτο νὰ πάη γιὰ κυνήγι στὸ
Βασιλικό.

Θερμὰ συλλυπούμεθα στὴν Μα-
ρίκα καὶ τὸν Κώστα.

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΜΩΡΑΙΤΗΣ

Πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ ἐκηδεύ-
θη ἐδῶ στὸ χωριὸ τὴν παραμονὴ
τῆς Γιορτῆς τοῦ ὁ Βαγγέλης Μω-
ραίτης, 74 ἐτῶν. Χάθηκε ἀκόμη
ἓνας ὑπέρροχος Βασιλικιώτης, πᾶν-
τα κεφάτος, λεπτὸς, εὐγενικός. Ἦ-
θελε νὰ ταφῇ στὸν "Αἰ - Νικόλα
μας καὶ τὰ καλά του παιδιὰ, ποὺ
τὸν ὑπεραγαποῦσαν, ἢ Τούλα, ἢ
Ἀμαλία, ἢ Ντίνια, ὁ Νάσιος, οἱ
γαμπροὶ του καὶ τὰ ἐγγόνια του,
Παναγιώτα, Χριστίνα τὸν ἔφεραν
ἀπὸ τὴν Ἀθήνα καὶ ὅλο τὸ χωριὸ
(γιομάτη ἡ ἐκκλησιὰ μᾶς) τὸν συ-
νοδεύσαμε ὡς τὴν τελευταία τοῦ
κατοικία. Θερμὰ συλλυπητήρια
στὴν σύζυγό του Οὐρανία καὶ στὰ
παιδιὰ του.

«Σ»

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ

Στὴς 18 τοῦ μηνὸς σὲ ἡλικία
80 χρονῶν πέθανε ξαφνικὰ ὁ καλὸς
μας μπάρμπα - Γιώργης καὶ μᾶς
λύπησε, ὅλο τὸ χωριό. Τὴν προ-
ηγούμενη μέρα ἦταν μὴ χαρὰ —
ἔφικαν τὴν πλοκαριά — καὶ τὴν
ἄλλη μέρα πέθανε.

«Ποῖος ἀπὸ ἐμᾶς δὲν θὰ θυμά-
ται κάποια ἐξυπηρέτησι ἀπὸ τὸν
Γι ὠ ρ - Μ η ν ἂ ἢ μὲ τὸ αὐτο-
κίνητό του ἢ ὅταν ἦταν Πρόεδρος ἢ
Ἀντιπρόεδρος τοῦ χωριοῦ μᾶς»,
ὅπως εἶπε πᾶν στὸν τάφο τοῦ ὁ
Πρόεδρος τοῦ χωριοῦ μᾶς κ. Βασ.
Τσάβαλος καὶ μᾶς ἔκανε καὶ δα-
κρύσασε.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη ἀξέχαστε
μπάρμπα Γιώργη.

«Σ»

ΠΕΤΡΟΣ ΗΛΙΑΔΗΣ

Τρίτωσε τὸ κακὸ στὸ χωριὸ
μας. Στὴς 26 Μαρτίου εἴχαμε καὶ
τὴν κηδεία τοῦ Πέτρου Ἡλιάδη,
ποὺ πέθανε στὴν Ἀθήνα καὶ τὸν
ἔφεραν οἱ δικοὶ τοῦ στὸ χωριό. Ἀ-
κόμα ἓνας σταυρὸς στὸν "Αἰ - Νι-
κόλα μᾶς μὲ τὸ ὄνομα ΠΕΤΡΟΣ
ΗΛΙΑΔΗΣ κι' ἀκόμα ἓνας Βασι-
λικιώτης ἔφυγε γιὰ πάντα.

Θερμὰ συλλυπούμεθα ὅλους τοὺς
δικοὺς τοῦ καὶ αἰώνια ἡ μνήμη του.

ΠΩΓΩΝΙΑΝΗ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΚΥΡΟΥΣΗΣ

Ἀπὸ 13 ἐτῶν ταξιδεύτηκε στὴν
Κων)πολὶ. Ἐπάλεψε μὲ τὴς ἀντι-
ξοότητες καὶ μὲ ὅλες τὴς δυσχέ-
ρεις τῆς ἡλικίας τοῦ καὶ τῆς ἐπο-
χῆς του. Βγήκε νικητὴς. Ἐδημι-
ούργησε. Γεῦτηκε τὴν ἱκανοποίησι
ν' ἀναδείξῃ ἀντάξια καὶ καλλίτερα
τοῦ παιδιὰ. Πρόσφερε τόσο στὸ
εὐρύτερο οἰκογενειακὸ τοῦ περι-
βάλλον ὅσο καὶ στὴν ἰδιαίτερὴν τοῦ
πατρίδα, τὴν Παγωνιανή. Ὅμως,
τὴν ὥρα τῆς ξεκούρασις καὶ τῆς
ἱκανοποιήσεως ἔφυγε! σὲ ἡλικία
66 χρονῶν, ὅπως ἀπροόπτως, τὴν
12.2.77.

Αἰώνια σου ἡ μνήμη καλοκάγαθε
Μιλτιάδη.

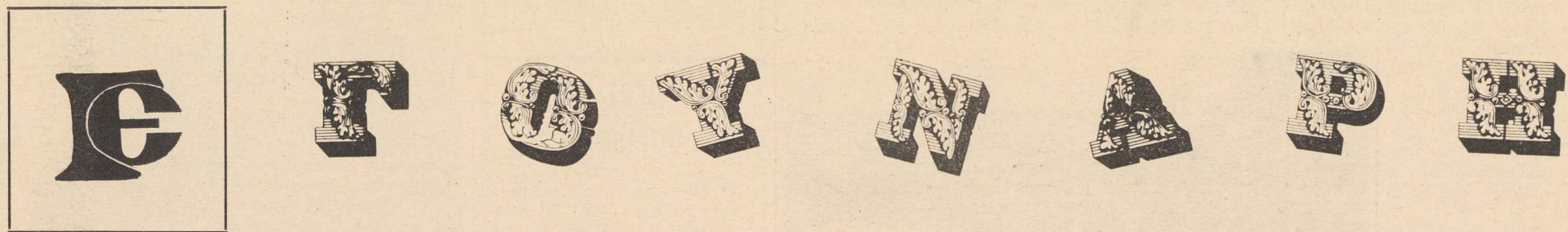
«Β»

**

ΧΡΗΣΤΟΣ ΒΑΣ. ΚΥΡΟΥΣΗΣ

Ἀπὸ τοὺς γνήσιους Παγωνίσι-
ους μὲ ἀντλήσεις προοδευτικές.
Φύσει καὶ θέσει ἀλτρουίστης. Ἀ-
γωνίστηκε ἐπὶ σειρά ἐτῶν, τόσο
γιὰ τὴν οἰκογένειά του, περισσό-
τερο ὅμως γιὰ τοὺς συγχωρια-
νοὺς του. Οἱ νεώτεροί του εὗρισκαν
κοντὰ του φροντίδα στοργικὴ. Μὲ
ἄλλους συνομήλικούς του ἐδημι-
ούργησε τὴν Ἀδελφότητα Παγω-
νιανῶν πρὶν ἀπὸ 50 χρόνια περί-
που. Παλὸς Πρόεδρος τῆς. Πέρα-
σε τὰ 86! Στὴς 12 τοῦ Μάρτη ἔ-
σθυσε. Τὰ καλὰ καὶ ἀρίστα ἀπο-
κατεστημένα στὴν Ἀθήνα παιδιὰ
κι' ἐγγόνια τοῦ τὸν πήγαν καὶ τὸν
ἀ π ὅ θ ε κ α ν κάτω ἀπὸ χλοε-
ρὸ Βοστανιώτικο χῶμα, ὅπως πο-
λὺ θὰ τῷθελε ὁ Μπάρμπα - Χρή-
στος. Ἀς πάρουν τὰ χρόνια του
κι' ἂς τὸν θυμούνται πάντα.

ΜΕΓΑΛΗ ΕΠΙΠΛΟΠΟΙΪΑ



Φιλαδελφείας 102 - ΑΧΑΡΝΑΙ - (ἔναντι στρατοπέδου Α.Β.Υ.Π.)

Τηλέφωνα: 246.0332 & 246.8936



ΣΥΝΘΕΤΑ - ΡΟΤΟΝΤΕΣ - ΚΡΕΒΒΑΤΟΚΑΜΑΡΕΣ - ΣΑΛΟΝΙΑ
ΑΠΟ ΤΗ ΣΥΓΧΡΟΝΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΜΑΣ

Κυνηγίτικα ΚΥΝΗΓΩΝΤΑΣ ΓΟΥΡΟΥΝΙΑ ΣΤΟ ΟΜΟΡΦΟ ΠΩΓΩΝΙ

Όταν υπηρετούσα με απόσπαση στον Άγιο Κοσμά Πωγωνίου, νεαρός ακόμη στο επάγγελμα — ήταν το 1947 — συγκεντρώνοντας λαογραφικό υλικό από το πλούσιο πού υπάρχει στο όμορφο μιά ρη-



Πωγωνίοι Νεμρώδ και ή λεία τους!

μαγμένο σήμερα Πωγωνί μας, άκουσα από σοφό γέροντα του χωριού και τούτη την παροιμία που κατέγραψα: «Οι Βηροσάντες είναι για λαγούς, οι Τσαρπανιάντες για γουρούνια κι' οι Καζίτες για τ' αράδια».

Έτσι, τον περασμένο Φλεβάρη, δύο δραστήριοι και φιλότιμοι νέοι Βασιλικότες οί κ.κ. Σταύρος Παπαχρήστου, που ξεκίνησε επίτηδες γι' αυτό απ' τη Θεσσαλονίκη, όπου διευθύνει επάξια τέσσερες επιχειρήσεις με τὰ περφόρημα «κοτόπουλα Ίωαννίνων», και για τὸν ὁποῖο γράψαμε σὲ

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

προηγούμενο φύλλο τῆς ἀγαπῆτης ἐφημερίδας «Πωγωνήσια», καὶ Γ. Ίωαννίδης, μαζί με ἄλλους φιλομένους Νεμρώδ Βηροσάντες, πήγαν στὴν Καστανὴ Πωγωνίου καὶ γύρισαν ἀποκομίζοντας σὰν

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΤΙΣΜΑΤΩΝ

Μεγάλη ἐπιτυχία ἐσημείωσε ἡ φέτος ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς Ἀδελφότητος Κτισμάτων - Νεοχωριτῶν, ποὺ ἔγινε στὶς 26)2)77 σὲ κέντρο κοντὰ στὸ Θροεῖο. Ἀπὸ νωρὶς οἱ προσκεκλημένοι ἄρχισαν νὰ καταφθάνουν. Στὶς δέκα ἦταν κώλας ἀσφυκτικὰ γεμάτη ἡ αἴθουσα. Μετὰ τὸ καλὸ φαγοπότι, ὁ Γραμματέας τῆς Ἀδελφότητος κ. Γ. Γιώτης εὐχέθηκε στοὺς προσκεκλημένους τὸ «καλὸς ἡλθατε» στὸ χορὸ τῶν Κτισμάτων καὶ «καλὴ διασκέδαση» καὶ προέτρεψε τοὺς νέους νὰ βοηθήσουν γιὰ τοὺς σκοποὺς τῆς Ἀδελφότητος

Συνεστίασις Ἡπειρωτικῆς Ἑστίας Παπάγου

Τὴν Τετάρτην 2αν τρέχοντος μηνὸς Μαρτίου ὁ Σύλλογος τῶν εἰς τὸ Πρόστυχιον Παπάγου διαμενόντων Ἡπειρωτῶν «ἩΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΕΣΤΙΑ ΠΑΠΑΓΟΥ» ἐπραγματοποίησεν συνεστίασιν τῶν Μελῶν του, χαρκατήρως καθαρῶς οἰκογενειακῶς, εἰς τὸ παρὰ τὴν Ἀγίαν ἀρσασκεὺν Ἀττικῆς Ἡπειρωτικὸν Κέντρον ὁ «ΚΟΣΜΑΣ».

Τοὺς πολυπληθεῖς συνδαιτημόνας ἐχαίρησε δι' ὀλίγων ὁ Πρόεδρος τοῦ Συλλόγου κ. ΠΕΤΡΟΣ ΖΗΚΑΣ.

Ἐπικολούθησε ψυχαγωγία καὶ διασκέδασις κατὰ τὴν Ἡπειρωτικὰ ἔθιμα με' Ἡπειρωτικοὺς καὶ Εὐρωπαϊκοὺς χορούς, τῇ συνοδείᾳ Ἡπειρωτικῶν ὀργάνων καὶ ἐπεκράτησε καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς πατριωτικῆς αὐτῆς ἐκδηλώσεως μέχρι τῶν πρώτων μεταμεσονυκτίων ὥρῶν ἀτμόσφαιρα πλήρως ἐγκαρδιότητος με' κέφι ἀσυνήθιστο εἰς ζωρότητα καὶ εὐθυμία.

Ἐνα μεγάλο γουρὺνι καὶ τὸ πηγαν στὸν Κώστα. Τοῦ ρίχνει δὺν ντουφεκιὰ καὶ τὸ ξαπλώνει. Εἶναι τὸ πρῶτο γουρὺνι ὅπου βαρεὶ ἀπὸ τότε ποὺ πάει κυνήγι. Ἦταν πολὺ μεγάλο, ἀφροὺ δὴγε πάνω ἀπὸ 70 κιλά καθαρὸ κρέας. Καὶ οἱ τέσσερις ἀπὸ τὴν μιά μεριά ἦταν χαροῦνοι γιὰ τὴν ἐπιτυχία τους καὶ ἀπ' τὴν ἄλλη τοὺς ταραζοῦ ἡ ἀποσταμάρα νὰ τὸ κουβάρουν (βαριζόντια ὡς τὸ αὐτοκίνητο ποὺ ἦταν μακρὰ. Παρ' ὅλη τὴν κοῦραση, ὁ Πορὶκης ἔλεγε στὸν Γιώργου νὰ πῶν στὸ χωριὸ καὶ στὸ καφενεῖο ὅτι τὸ βάρεσε αὐτὸς καὶ ὁ Γιώργος: «Δὲν θὰ με ποτέμνη κάνας».

Τὴν ἄλλη μέρα στὶς 2 τοῦ μη-

καὶ νὰ χορεύουν πάντοτε τοὺς Πωγωνήσιους χορούς ὅπου καὶ νὰ βρίσκονται, ὥστε νὰ διατηροῦνται τὰ ἦθη καὶ τὰ ἔθιμα τοῦ χωριοῦ μας, ἐνῶ εὐθὺς ἀμέσως τὸ συγκρότημα τοῦ μαέστρου Τζούμα ἔπαιξε τὸ «μοιρολόγι» ποὺ συνήθως μετὰ ἀπὸ αὐτό, ὅπως ἐπεκράτησε τουλάχιστον στὸ χωριὸ μας, ἀρχίζει τὸ τρικουβερτο γλέντι. Καὶ πραγματικὰ, ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Α. Δεμίρης μετὰ τὸ Δ.Σ. καὶ ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δροπλέως Β. Ἡπειρὺς κ. Α. Παπαδόπουλος μετὰ τὸ Δ.Σ. ἀνοίξαν τὸ χορὸ μετὰ τὸ τραγούδι «Δέλινο καὶ Ἀγιοι Σαράντα δὺν στολὶδια θάσσε πάντα». Ὁ χορὸς συνεχίστηκε μετὰ Πωγωνήσιους χορευτάρους μέχρι τὸ πρωί, ἀφροὺ ἐνδιάμεσα τραγουδήθηκαν τραγούδια τῆς Δροπλέως ἀπὸ τὸ γνωστὸ οὐδ' ὅλους πολυφωνικὸ συγκρότημα Κτισμάτων, τὸ ὁποῖο εἰδαμε τελευταῖα ἀρκετὲς φορὲς σὲ τηλεοπτικὲς ἐκπομπὲς τῆς ΕΡΤ.

Ἐκεῖνο ἐπίσης ποὺ ἔκανε ἐντύπωση σὲ ὅλους ἦταν ἡ λακτιοφόρος ἀγορὰ μετὰ πολλὰ καὶ πλούσια δῶρα προσφορὰς τῆς Ἀδελφότητος, διαφόρων βιομηχανιῶν καὶ καταστημάτων.

Στὸ χορὸ μας παρευρέθηκαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑργατικῆς Ἑστίας κ. Ν. Μπάρκης, ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἑνώσεως Δροπλέως κ.κ. Α. Α. Παπαδόπουλος καὶ Ζαχαρίας, ὁ συμπατριώτης Δικηγόρος κ. Ἀντ. Φούσας, καὶ Δ. Σ. τῶν Ἀδελφοτῶν Μαυροπούλου, Ζαβρόπου, Χρυσόδουλου καὶ πολλοὶ φίλοι τῆς Ἀδελφότητος.

ΠΑΠ

Ο ΧΟΡΟΣ ΤΩΝ ΚΑΤΩ - ΛΑΒΔΑΝΙΤΩΝ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Τὴν 23ην Ἀπριλίου ἡμέραν Σάββατο καὶ ἀπὸ τὶς 9 τὸ βράδυ μέχρι τὶς πρωινὲς ὥρες ἡ Ἀδελφότης Κάτω Λαβδανῆς Πωγωνίου διοργανῶναι τὸ φετινὸ πανηγύρι εἰς τὴν ἀνετο αἴθουσα τοῦ «ΑΛΣΟΥΣ» (Περίον Ἀρεως). Καθαρὸ ἡπειρωτικὸ γλέντι μετὰ ὄργανα πωγωνήσια μετὰ ἐπὶ κεφαλῇ τῶν κλαρινίστα Φώτῃ Ἀθανασιάδῃ.

Παρακαλοῦνται οἱ Λαβδανῆτες καὶ οἱ φίλοι τοὺς ὅπως τιμήσουν τὴν ἐκδήλωση τῆς Ἀδελφότητος.

ΤΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ

ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΝΕΩΝ ΠΩΓΩΝΙΟΥ

Ὁ Σύλλογος Νέων Πωγωνίου ὁὖς κἂν τὴν ἑκτακτὴ Γ. Συνέλευση τὴν Κυριακὴ 24.4.77 καὶ ἀπὸ ὥρα 11 π.μ. στὸ Πνευματικὸν Κέντρο Ἡπειρωτῶν (Κλεισθένους 15) μετὰ θέματα ποὺ ὥρισε ἡ Τακτικὴ Γ.Σ. δηλαδή: Θέμα Φωροφροῦν, Γραφεῖα Συλλόγου καὶ πορεία τοῦ Συλλόγου καὶ ἑκτακτὰ θέματα τῆς Πωγωνήσια μέσῃ στὴν Ἀθήνα καὶ τὴν Καλοκαιρινὴν ἐκδρομὴν στὸ Πωγωνί. Μετὰ τὴν εὐκαιρίαν τοῦ Δ.Σ. εὐχεταὶ σὲ ὅλους τοὺς Πωγωνήσιους καὶ φίλους: Καλὴ Ἀνάστασις καὶ Καλὰς Γιορτὰς καὶ ἰδιαίτερα παρακαλεῖ ὅλους τοὺς Πωγωνήσιους, νὰ ἐπισκεφτοῦν τὰ χωριά μας τὶς Ἀγίες αὐτὲς μέρες.

Ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

Ἀνακήρυξις Μεγάλου Εὐεργέτου

Τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος Ἀνω Ραβδανῆς, διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 πράξεώς του, τῆς 18 Μαρτίου 1977,

ἀνεκήρυξε τὸν συγγραφεὴν τῆς κ. Θεοδόσιον Σ. Κάππην, διαμένοντα ἐν Ἀμερικῇ, ὡς Μέγα Εὐεργέτην τῆς Ἀδελφότητος, διότι ἀπέστειλεν ἡμῖν τὸ πᾶν τῶν χιλίων δολαρίων διὰ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν τοῦ Ταμείου τῆς.

Ἡ ὡς ὅσα χειρονομία του γεννὰ εἰς ἡμᾶς τὴν ὑποχρέωσιν, ὅπως ἀφ' ἐνὸς μὲν συγχαροῦμε τὸν ἀνυπότακτον, ἀφ' ἑτέρου δὲ εὐχαριστοῦμε, ὅπως ἡ χειρονομία του ἀποτελεῖ παράδειγμα πρὸς μίμησην.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος ΧΑΡΙΛΑΟΣ Κ. ΤΣΟΛΑΚΗΣ
Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς
ΑΝΤ. ΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ

ΣΤΟΝ ΧΟΡΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΜΑΥΡΟΠΟΥΛΙΤΩΝ - ΖΑΒΡΟΧΙΤΩΝ - ΧΡΥΣΟΔΟΥΛΙΤΩΝ

Ἐγίνε καὶ ἐφέτος ὁ ἐτήσιος χορὸς τῆς Ἀδελφότητος Μαυροπουλιτῶν - Ζαβροχιτῶν - Χρυσόδουλιτῶν «Η ΚΟΙΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ» ἩΠΕΙΡΟΥ στὴν ταβέρνα τοῦ συμπατριώτη μας Ἰωάννη Κοσμά στὴν Α. Ἀθηνῶν.

Τὰ μέλη, οἱ οἰκογένειες καὶ οἱ φίλοι μας μετὰ τὴν εἰσοδὸν τοὺς στὴν αἴθουσα ξαφνίστηκαν ἀπὸ τὴν διακόσμωσιν τῆς. Καὶ αὐτὸ γιὰ τὴν ὀλὴν γιὰ τὴν διακόσμωσιν εἰς μὴ μεταφερθῇ ἀπὸ τὰ χωριά μας γιὰ τὴν ἐκδήλωσιν αὐτῇ. Τὰ ὕλη-

λοια πολλὰ ὥστα τὸ εἶπαν πολλοὶ ὅτι «τὸ λιανὸ εἶναι ἡ ἐπιπὴ τῶν περισσότερων ἀπὸ ἑμᾶς».

Ἡ ἐπιτυχία τοῦ χοροῦ τῆς Ἀδελφότητος βασικὰ ὀφείλεται στὴν διοργάνωσιν αὐτοῦ ἀπὸ τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον καὶ ἀπὸ τὰ παρευρισκόμενα μέλη μετὰ τὴν οἰκογενειῶν καὶ φίλων τῶν.

Τὸ κέφι ἦταν ἀτέλειωτο καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι ὑπερβολὴ γιὰ τὴν διακοσμῶσιν ἀπὸ τὴν συνεχῆ συγκαρτήριαν καὶ τὰ καλλίτερα λόγια ποὺ ἔλεγαν πρὸς τὸ Διοικητικὸ



Μὲ τὴ... μ π ἄ λ α τὸ στομπίζουν.

καὶ αὐτὰ δὲν ἦταν τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν κρυνία, τὸ πουνάρι, τὴν ἀσφάκα, τὸν Κίσσαρη καὶ τὶς γλυκάτσες.

Τόσο ὥρα εἶδαν τὴν γεύσιν τοῦ χωριοῦ ὅσο καὶ πρωτότερα ἦταν γιὰ μὴ τέτοια ἐκδήλωση.

Ἡ αἴθουσα οἶα - οἶα γέμισε καὶ τὸ φαγοπότι τὸ συνόδευαν οἱ ντόπιοι σκοποὶ ἀπὸ τὰ τοπικὰ ὄργανα, φκιάχνοντας τὸ κέφι τῶν ἐυνοκόμενων ὅσο καλλίτερα μποροῦσαν. Καὶ ἄρχισε ὁ χορὸς μετὰ κέφι, συνέχισε μετὰ κέφι καὶ δὲν ἔλεγε νὰ σταματήσῃ τὸ κέφι παρ' ὅλο ποὺ ἡ ὥρα, ἦταν ἑπτὰ καὶ μισὴ τὸ πρωτὶ τῆς ἄλλης μέρας. Ἐκεῖνο ὥρως ποὺ ἔαψαν τοὺς παρευρισκόμενους ἦταν ἡ διανομὴ τῆς «κουρκοτύπτας» (τυρόπιτας), τῶν ἡγανθίων καὶ τοῦ λιπανοῦ. Ποιὸς ἐκεῖνη τὴν στιγμὴ δὲν θυμῆθηκε τὸ χωριὸ του; Μά-

Συμβούλιον οἱ παρευρισκόμενοι καὶ μὴ εἰς τὸν χορὸν γιὰ πολλὰς μέρες μετὰ τὸν χορὸ. Τὸ κέφι κορυφώθηκε μετὰ τὸ ριζμο τῶν σερπαντίνων. Ἀπὸ ἄτομο σὲ ἄτομο καὶ ἀπὸ τραπέζι σὲ τραπέζι δημιουργήθηκε ἕνα σὺμπλεγμα χρωμάτων, τόσο ζωντανὸ ποὺ ἔκαμε τὴν αἴθουσα ἀκόμη πρὸς ὄραση.

Ἀεζῶν Λοιπὸν θερμὰ συγκαρτήριαν ὅλοι τοὺς, ἀλλὰ πρὸς τὸ πᾶν τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τὸ ὁποῖο ἦταν καὶ ὁ διοργανωτὴς τοῦ χοροῦ καὶ τοῦ εὐχόμενος πάντα νὰ διοργανῶναι τέτοιες ἐκδηλώσεις πρὸς μᾶς φέρνουν κοντὰ στὸ χωριὸ μας, καὶ περιμένουμε τοῦ χρόνου τί ἐκπληξὴ θὰ μᾶς κἂν στὸν χορὸ.

Σ. Μ.

ΕΚΦΡΑΣΙΣ ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΩΝ

Τὸ Δ.Σ. τοῦ Φιλεκπαιδευτικοῦ Συλλόγου Πωγωνίου «Η ΠΡΟΔΟΣ» στὴν Πωγωνιανή, αἰσθάνεται βαθεὶα ὑποχρέωσιν νὰ ἐκφράσῃ ἐκ μέρους τοῦ Συλλόγου θερμὰς εὐχαριστίας πρὸς τὸν κ. Ἰωάν. Τοαμπέρην ἐκ Σχοριᾶδων Β. Ἡπειρὺς κατωκ. Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος προσέφερε δῶρετὰ τὸ ποσὸ τῶν 25.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ.

Τὸ παραπάνω ποσὸν συγκεντρώθηκε ἀντὶ ἀνθέντων στὴν ἐπιμελησύνωσιν δόχου τοῦ ἀειμνήστου πατρός του ΧΡΗΣΤΟΥ ΤΣΑΜΠΕΡΗ ἐκ Σχοριᾶδων Β. Ἡπειρὺς κατωκ. Ἀθηνῶν, ὁ ὁποῖος προσέφερε δῶρετὰ τὸ ποσὸ τῶν 25.000 δραχμῶν διὰ τὴν ἐνίσχυσιν τοῦ.

Ἡ εὐγενικὴ προσφορὰ τοῦ κ. Ι. Τοαμπέρη ὡς καὶ τῶν συγγενῶν καὶ φίλων αὐτοῦ, τιμᾷ τὴν μνήμην τοῦ ἐκλιπόντος ἀλλὰ καὶ ἀποδεικνύει γιὰ μὴ ἀκόμα φορὰ τοὺς εὐγενεῖς πόθους καὶ τὴν μεγάλη ἀγάπην καὶ πόνο τῶν ὁμογενῶν Βορειοηπειρωτῶν πρὸς τὴν γενέτειράν τους.

Διὰ τὸ Δ.Σ. τοῦ Συλλόγου Ὁ Πρόεδρος
Σπύρ. Τζουλάκης
Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
Γεώργ. Παράσχος

ΑΔΕΛΦΟΤΗΣ ΚΑΤΩ-ΛΑΒΔΑΝΙΤΩΝ

Ἡ ἀδελφότης Κάτω-Λαβδανιτῶν Πωγωνίου ἐξέλεξε τὸ νέον τῆς διοικητικῆς συμβουλίου διὰ τὴν διέτιν 1977—1978, τὸ ὁποῖον κατηρτίσθη εἰς σῶμα ὡς ἑξῆς:
Πρόεδρος Παῦλος Ἀλεξίου, Ἀντιπρόεδρος Δημήτριος Γκῶνος, Γ. Γραμματεὺς Γεώργ. Μπόσης, Ταμίας Χρῆστος Ντούρας, Ἐφορὸς Στῆλ. Σπυρδούπουλος, Σύμβουλοι Κωνσταντίνος Σκέρτσος καὶ Μιχαὴλ Ἀλεξίου.

Κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως ἀνεκρύχθη παμπληρὴ ἐπιτυχία πρὸς τὴν Ἀδελφότητα, διὰ τὰς πολλαπλὰς ὑπηρεσίας ποὺ προσέφερε, ὁ ἐξαιρετικὸς χωριανὸς μας Κος Ἀναστ. Παναζῆς, Πρόεδρος τῆς Ὀμοσπονδίας Ἀρτοποιῶν Ἑλλάδος. Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἀδελφότητος προσέφερε εἰς τὸν Κον Ἀν. Παναζῆν ἀναμνηστικὸν κάδρον.

Ἐν συνεχείᾳ ὁ Κος Ἀναστ. Παναζῆς, διὰ συγχαρητικῶν λόγων, νῆχαριστήσε τὰ μέλη τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως.

Ἀπὸ τὸ Δ.Σ.

ΚΥΝΗΓΙΤΙΚΑ ΧΑΜΠΕΡΙΑ

Ἀπὸ τὸν Φραστάνιτη

Φέτος τὰ Δωδεκαήμερα ἦρσαν πολλοὶ ταξιδεμένοι σὰ χωριά μας. Ἄλλοι γιὰ νὰ γιορτάσουν στὸ χωριὸ μετὰ τὸ ἔθιμα τοῦ καὶ νὰ φάνε λαλαγκίτες καὶ ἄλλοι γιὰ τὴν νανία τους στὸ κυνήγι. Οἱ κυνηγοὶ λοιπὸν, εἶχαν καὶ τὰ τυχερά τους καὶ τὶς ἀποτυχίες